SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 346

జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రము మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

ఠాకూర్ గంగాసింగ్ మరియు మరొకరు

1959
నవంబర్ 26

(బి. పి. సిన్హా సి.జె., పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్,

కె. సుబ్బారావు, కె. సి. దాస్ గుప్తా, జె. సి. షా, న్యాయమూర్తులు.)

సుప్రీంకోర్టు అప్పీల్ అధికార పరిధి – అప్పీలుకు ప్రత్యేక అనుమతి – ఎప్పుడు మంజూరు చేయవచ్చు – రాజ్యాంగం యొక్క వివరణ గురించి గణనీయమైన న్యాయాంశం – యొక్క అర్థం– భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 132 (2).

జమ్మూకాశ్మీర్ మోటారు వాహనాల నియమాల్లోని నియమం 4–47 చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ ప్రతివాదులు జమ్మూకశ్మీర్ హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఈ నియమం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించినందున న్యాయ విరుద్ధమని హైకోర్టు నిర్ణయించింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(1) ప్రకారం ధ్రువీకరణ పత్రం కోసం అప్పీలుదారులు హైకోర్టులో దరఖాస్తు చేసుకోగా, ఈ కేసులో రాజ్యాంగ వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశం ఏదీ లేదనే కారణంతో తిరస్కరించారు. ఆ తరువాత అప్పీలుదారు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132 (2) కింద ప్రత్యేక అనుమతి కోసం ఈ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నడు, అప్పీలు యొక్క కొనసాగింపు ప్రశ్నను లేవనెత్తడానికి ప్రతివాదులకు స్వేచ్ఛతో అది మంజూరు చేయబడింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణకు సంబంధించి పార్టీల మధ్య పోటీ వంటి వివాదం లేదు, మరియు ఈ నియమం సహేతుకమైన వర్గీకరణ పరీక్షకు నిలుస్తుందా అనే ప్రశ్నచుట్టూ వివాదం కేంద్రీకృతమైంది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(2) ప్రకారం ఈ కేసులో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశం ఉందని సంతృప్తి చెందితేనే ఈ కోర్టు ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేయగలదని, ప్రస్తుత కేసులో, ఈ కోర్టు యొక్క వరుస నిర్ణయాల కారణంగా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణ వివాదంలో లేనందున మరియు చట్టానికి సంబంధించిన ఎటువంటి ప్రశ్నా తలెత్తదు, ఖచ్చితంగా చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన న్యాయాంశం పరిగణనలోకి తీసుకోబడదు, పేర్కొన్న ఆర్టికల్ కింద ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేయబడదని ప్రతివాదులు ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తారు.

వర్గీకరణకు సంబంధించిన ప్రశ్న లేవనెత్తబడినప్పుడల్లా ఆక్షేపించిన వర్గీకరణకు సంబంధించినంతవరకు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 కు సంబంధించిన వివరణ అందులో ఇమిడి ఉందని అప్పీలుదారుల తరఫున వాదించారు.

నిర్ణయించారు, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(2)లో అంతర్లీనంగా ఉన్న సూత్రం ఏమిటంటే, రాజ్యాంగాన్ని వివరించే తుది అధికారం సుప్రీంకోర్టుదే. ఆ ఉద్దేశ్యంతో ఆర్టికల్ 133 మరియు 134 కింద విధించబడిన ఇతర పరిమితుల నుండి విముక్తి పొందింది మరియు రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశంతో కూడిన కేసులో ప్రొసీడింగ్స్ స్వభావంతో సంబంధం లేకుండా విస్తృత పరిధి యొక్క అప్పీల్ హక్కు అనుమతించబడుతుంది.

ఒక నిబంధన యొక్క వివరణ అంటే పదం యొక్క నిజమైన భావం లేదా అర్థాన్ని అర్థం చేసుకునే పద్ధతి.

ఒక నిబంధన యొక్క నిజమైన వివరణ గురించి వాదన అంగీకరించినప్పుడు లేదా దానికి

సంబంధించి ఎటువంటి ప్రశ్నను లేవనెత్తుప్పదు, అ కేసులో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి చట్టానికి సంబంధించిన ఎటువంటి ప్రశ్న ఉండదు. ఆ చట్టాన్ని అంతిమంగా, నాధికారికంగా ఈ కోర్టు నిర్ణయించిన చోట చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన న్యాయాంశం తలెత్తు.

తక్షణ సందర్భంలో, లేవనెత్తిన ప్రశ్నలో రాజ్యాంగం యొక్కవివరణకు సంబంధించి చట్టానికి సంబంధించిన ఏ ప్రశ్నా లేదు.

టి. ఎం. కృష్ణస్వామి పిళ్లై v. గవర్నర్ జనరల్ ఇన్ కౌన్సిల్ (1947) 52 సి. డబ్ల్యుఎన్ (ఎఫ్. ఆర్.) 1, *భూదన్ చౌదరి* v. *బీహార్ రాష్ట్రం* [1955] I ఎస్. సి. ఆర్. 1045, *చిరంజిత్ లాల్ చౌదరి* v. *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా*, [1950] ఎస్. సి. ఆర్ 869, *రామ్ కృష్ణ దాల్మియా* v. *జస్టిస్ టెండోల్కర్*, [1959] ఎస్. సి. ఆర్ 279 మరియు మొహమ్మద్ హనీఫ్ ఖురేషి v. *బీహార్ రాష్ట్రం* [1959] ఎస్. సి. ఆర్. 629, మీద ఆధారపడ్డారు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 217 ఆఫ్ 1959.

రిట్ పిటిషన్ నం. 108 ఆఫ్1958లో జమ్మూ అండ్ కాశ్మీర్ హైకోర్టు యొక్క 1958 జూన్ 20 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

హెచ్. ఎన్. సన్యాల్, భారత అదనపు సొలిసిటర్-జనరల్, ఎన్. ఎస్. బింద్రా, ఆర్. హెచ్. ధేబర్ మరియు టి. ఎం. సేన్, అప్పీలుదారుల తరఫున.

ఆర్. కె. గర్గ్ మరియు ఎం. కె. రామమూర్తి, ఎస్. ఎన్. ఆండ్లే, జె. బి. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు పి. ఎల్. వోహ్రా ప్రతివాదుల తరపున.

1959 నవంబర్ 26. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును వెలువరించినది.

సుబ్బారావు జె. – ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా చేసిన ఈ అప్పీల్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(2) పరిధిని ప్రశ్నిస్తుంది.

మొదటి ప్రతివాది రెండవ ప్రతివాది, మెసర్స్ జమ్మూ కాశ్మీర్ మెకానిక్స్ అండ్ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ వర్కర్స్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీ లిమిటెడ్ జమ్మూ (ఇకపై సొసైటీ అని పిలుస్తారు) యొక్క వాటాదారులలో ఒకరు. ఈ సొసైటీ 1993 యొక్క జమ్మూ కాశ్మీర్ కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీస్ యాక్ట్ నం. 6 (విక్రమి) కింద రిజిస్టర్ చేయబడింది. జమ్మూ కాశ్మీర్ రాష్ట్రంలోని వివిధ మార్గాలకు స్టేజ్ క్యారేజ్, పబ్లిక్ క్యారియర్ పర్మిట్లను జారీ చేయాలని వారు మూడవ అప్పీలుదారు ముందు అనేక దరఖాస్తులు సమర్పించారు, కానీ జమ్మూ కాశ్మీర్ మోటారు వాహన నియమాల్లోని నియమం 4- 47 (ఇకపై దీనిని నియమాలు అని పిలుస్తారు) ప్రకారం , భాగస్వామ్య చట్టం కింద నమోదైన ఒక వ్యక్తికి లేదా కంపెనీకి మాత్రమే సర్వీస్ లైసెన్స్ జారీ చేయబడుతుంది మరియు సొసైటీ ఒక వ్యక్తి లేదా భాగస్వామి కాదు కాబట్టి , నిబంధనల ప్రకారం లైసెన్స్ పొందే అర్హత లేదు అని వారికి ఎటువంటి అనుమతులు ఇవ్వబడలేదు.

నియమాల్లోని నియమం 4–47 చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ జమ్మూ కాశ్మీర్ రాజ్యాంగంలోని సెక్షన్ 103 ప్రకారం ప్రతివాదులు జమ్మూ కాశ్మీర్ హైకోర్టులో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఆ పిటిషన్‌కు ఇక్కడ అప్పీలుదారులు అంటే జమ్ము కాశ్మీర్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, రవాణా మంత్రి, రిజిస్ట్రేషన్ అథారిటీ మరియు ట్రాఫిక్ సూపరింటెండెంట్ లను ప్రతివాదులుగా చేర్చారు: ఈ నియమం రాజ్యాంగంలోని

ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించినందున న్యాయ విరుద్ధమని హైకోర్టు నిర్ణయించింది, మరియు , ఆ తీర్పుపై ఈ నియమము యొక్క నిబంధనలను అమలు చేయకుండా ఇక్కడ అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా మాండమస్ యొక్క రిట్ ను జారీ చేయమని ఆదేశించింది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(1) ప్రకారం ధృవీకరణ పత్రం కోసం అప్పీలుదారులు హైకోర్టులో దరఖాస్తు చేసుకోగా, ఈ కేసులో రాజ్యాంగ వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశం లేదని పేర్కొంటూ హైకోర్టు తిరస్కరించింది. ఆ తర్వాత అప్పీలుదారులు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(2) కింద ప్రత్యేక అనుమతి కోసం దరఖాస్తు చేసుకోగా ఈ కోర్టు అనుమతించింది. ప్రత్యేక అనుమతి ఇస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులో ప్రతివాదులకు అప్పీలు కొనసాగింపుపై తుది విచారణలో ప్రశ్నించే స్వేచ్ఛను స్పష్టంగా కల్పించింది.

అప్పీలు నిర్వహణపై ప్రతివాదుల తరఫు గౌరవ న్యాయవాది ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(2) ప్రకారం ఈ కేసులో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశం ఉందని సంతృప్తి చెందితేనే ఈ కోర్టు ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేయగలదని, ప్రస్తుత కేసులో, ఈ కోర్టు యొక్క వరుస నిర్ణయాల కారణంగా రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణ చక్కగా స్థాపితమైనదని, వివాదానికి అతీతంగా ఉందని మరియు చట్టానికి సంబంధించిన ఎటువంటి ప్రశ్నా తలెత్తదు , ఖచ్చితంగా చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన న్యాయాంశం పరిగణనలోకి తీసుకోబడదు మరియు పేర్కొన్న ఆర్టికల్ కింద ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేయబడదు అన్నది అతని అభ్యంతరం.

ఈ వాదనను గౌరవ అదనపు సొలిసిటర్-జనరల్ ఈ క్రింది విధంగా పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించారు: వర్గీకరణకు సంబంధించిన ప్రశ్న లేవనెత్తబడినప్పుడల్లా ఆక్షేపించిన వర్గీకరణకు సంబంధించి రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణ ఉంటుంది. దీన్నే మరో రకంగా

చెప్పాలంటే, వర్గీకరణ ఆర్టికల్ 14లో పొందుపరిచిన సమానత్వసూత్రాన్ని ఉల్లంఘిస్తుందా అనేది ప్రతి సందర్భంలోనీ ప్రశ్న కాబట్టి ఒక రిజిస్టర్డ్ సంస్థ ఒక లిమిటెడ్ కంపెనీ, ఒక వ్యక్తికి సమాన లక్షణాలు ఉన్నాయా అనేది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణకు సంబంధించిన ప్రశ్న

ప్రత్యర్థి వాదనల చెల్లుబాటును పరిగణనలోకి తీసుకునే ముందు హైకోర్టులో లేవనెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటి, దానిపై ఇచ్చిన తీర్పు ఏమిటో ఖచ్చితంగా తెలుసుకోవడం సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది. నియమం 4-47 ప్రకారం భాగస్వామ్య చట్టం కింద రిజిస్టర్ అయిన వ్యక్తికి లేదా సంస్థకు మాత్రమే లైసెన్స్ జారీ చేయవచ్చు, సహకార సంఘాల చట్టం లేదా ఇతరత్రా నమోదైన కార్పొరేషన్‌కు కాదని, అందువల్ల ఈ నిబంధన వివక్షతో కూడుకున్నది, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘిస్తుందని సొసైటీ తరఫున హైకోర్టు ముందు వాదనలు వినిపించారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ప్రకారం హేతుబద్ధమైన వర్గీకరణకు అనుమతి ఉందని, ప్రజాప్రయోజనాలను పరిరక్షించడమే ధ్యేయంగా చట్టసభలు ఈ నిబంధనను రూపొందించాయని అప్పీలుదారుల తరఫు గౌరవ అడ్వకేట్ జనరల్ వాదించారు. ప్రత్యర్థుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు ఈ నిబంధన వర్గీకరణకు సంబంధించి హేతుబద్ధమైన ప్రాతిపదికన ముందుకు సాగలేదని, ఒక కార్పొరేషన్‌ను ఏకపక్షంగా వివక్షకు గురిచేసినందున, ఈ నిబంధన రాజ్యాంగంలోని సమానత్వనిబంధనను ఉల్లంఘించిందని అభిప్రాయపడింది. ఈ కోర్టులో ప్రత్యేక అనుమతి కోసం దాఖలు చేసిన పిటిషన్ లో అప్పీలుదారులు హైకోర్టు తీర్పు ప్రమాణతను ప్రశ్నించారు. ఈ నియమం సహేతుకమైన వర్గీకరణపై ఆధారపడి ఉందని, అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14కు విరుద్ధమని కొట్టివేయలేమని వారు స్పష్టం చేశారు. ఇతర కారణాల వల్ల వర్గీకరణకు అర్థమయ్యే వ్యత్యాసాన్ని కల్పించే రెండు వర్గాల విభిన్న లక్షణాలను వెలికితీసే ప్రయత్నంలో వారు ఇదే అంశాన్ని విపులీకరించారు.

అప్పీలులో తాము లేవనెత్తిన ప్రశ్నను వారు ఈ క్రింది విధంగా స్పష్టంగా లేవనెత్తారు:

ప్రాతిపధిక *iv:* "పైన పేర్కొన్ననియమము 4-47 (మోటారు వాహనాల నియమాలు) సహేతుకమైన వర్గీకరణపై ఆధారపడి ఉంది మరియు ఇది పూర్తిగా చట్టబద్ధమైన దిగా ఉంది మరియు ఉండింది మరియు చెల్లుబాటు అవుతుంది మరియు భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14కు విరుద్ధమని కొట్టివేయబడదు."

ప్రాతిపధిక vi: "భాగస్వామ్య చట్టం క్రింద రిజిస్టర్ అయిన కార్పొరేట్ సంస్థ, భాగస్వామ్యానికి మధ్య గణనీయమైన వ్యత్యాసం ఉంది మరియు ఈ వ్యత్యాసం వర్గీకరణకు అర్థం చేసుకోదగిన వ్యత్యాసాన్ని అందిస్తుంది. గౌరవనీయ హైకోర్టు కేవలం ఒక వ్యత్యాసాన్ని మాత్రమే ప్రస్తావించింది, ఇతర వ్యత్యాసాలను విస్మరించింది మరియు పైన పేర్కొన్న నియమం 4-47 ను కొట్టివేయడంలో తప్పు చేసింది."

ప్రాతిపధిక viii: ఉన్న స్థానిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా నియమం 4-47ను రూపొందించారు. రవాణా విషయంలో సహకార సంఘాలు, కార్పొరేషన్లు లైసెన్స్ లేదా పర్మిట్ మంజూరుకు సరైన సంస్థలుగా పరిగణించబడలేదు. వర్గీకరణ హేతుబద్ధమైనది మరియు సహేతుకమైనది. కృత్రిమ వ్యక్తులను నియమం పరిధి నుంచి మినహాయించడం సహజమే తప్ప వివక్షతో కూడుకున్నది కాదు."

ఇతర ప్రాతిపధికలు పైన పేర్కొన్న ప్రాతిపధికలకు మరింత వివరణ మాత్రమే. వారి కేసు వాంగ్మూలంలో II భాగంలో అప్పీలుదారులు ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు;

"ఆర్టికల్ 14 వర్గశాసనాన్ని నిషేధించినప్పటికీ, చట్టం ప్రయోజనం కోసం సహేతుకమైన వర్గీకరణను నిషేధించదని ఇప్పుడు బాగా స్థాపితమైనది."

ప్రతివాదులు తమ కేసు వాంగ్మూలంలో, ఈ చట్టపరమైన స్థితిని అంగీకరించారు, కానీ సహేతుకమైన వర్గీకరణ ఉందనే వాదనను వ్యతిరేకించారు. అందువల్ల రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణకు సంబంధించి వారి మధ్య ఎప్పుడూ వివాదం లేదని స్పష్టమవుతోంది, కానీ వారి వివాదం ఆక్షేపించిన నియమం సహేతుకమైన వర్గీకరణ పరీక్షకు నిలుస్తుందా అనే ప్రశ్నపై మాత్రమే కేంద్రీకృతమై ఉంది.

అట్టి పరిస్థితులలో, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 132(2) ప్రకారం పిటిషనర్లకు ప్రత్యేక సెలవులు మంజూరు చేయవచ్చా? ఆర్టికల్ 132(2) ఇలా ఉంది.

“అలాంటి ధృవీకరణ పత్రం ఇవ్వడానికి హైకోర్టు నిరాకరించిన చోట, సుప్రీంకోర్టు కేసులో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశం ఉందని తృప్తి చెందితే, అటువంటి తీర్పు, డిక్రీ లేదా తుది ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీల్ చేయడానికి ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేయవచ్చు."

ఆర్టికల్ 132లోని క్లాజ్ (2) ప్రకారం రెండు షరతులు సంతృప్తి చేయకపోతే ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేయడానికి అవకాశం లేదు: (1) ఈ కేసులో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించిన చట్టం యొక్క ప్రశ్నను కలిగి ఉండాలి; మరియు (ii) పైన పేర్కొన్న ప్రశ్న చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన న్యాయాంశమై ఉండాలి. రాజ్యాంగాన్ని వివరించే తుది అధికారం సుప్రీంకోర్టుదే అన్నది ఈ ఆర్టికల్ లోని సూత్రం. ఆ ఉద్దేశ్యంతో ఆర్టికల్ 133 మరియు 134 కింద విధించబడిన ఇతర పరిమితుల నుండి విముక్తి పొందింది మరియు రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి గణనీయమైన న్యాయాంశం మాత్రమే కలిగి ఉన్న కేసులో ప్రొసీడింగ్స్ స్వభావంతో సంబంధం లేకుండా విస్తృత పరిధి యొక్క అప్పీల్ హక్కు అనుమతించబడుతుంది.

ఒక నిబంధన యొక్కవివరణ అంటే ఏమిటి? వివరణ అనేది పదం యొక్కనిజమైన భావం లేదా అర్థాన్ని అర్థం చేసుకునే పద్ధతి. రెండు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ సంభావ్యఉద్దేశ్యాలను ఒక నిబంధనపై ఉంచడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు మాత్రమే వివరణ యొక్క ప్రశ్నతలెత్తుతుంది– ఒక పక్షంఒక ఉద్దేశ్యాన్ని సూచిస్తుంది మరియు మరొకటి వేరే ఉద్దేశ్యాన్ని సూచిస్తుంది. కానీ వాదులు ఒక నిబంధన యొక్క నిజమైన వివరణను అంగీకరించినప్పుడు లేదా దానికి సంబంధించి ఎటువంటి ప్రశ్నను లేవనెత్తనప్పుడు, ఆ కేసులో రాజ్యాంగం యొక్కవివరణకు సంబంధించి ఏదైనా చట్టానికి సంబంధించిన ప్రశ్నను కలిగి ఉందని భావించడం సాధ్యంకాదు. ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణ ఆధారంగా, ఈ న్యాయస్థానం యొక్క వరుస తీర్పులు వర్గీకరణ సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించాయి. మేము ఎత్తి చూపినట్లుగా, విచారణ యొక్క ఏ దశలోనూ ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణ యొక్క ప్రమాణత లేదావర్గీకరణ సిద్ధాంతాన్నినియంత్రించే సూత్రాలను ఏ పక్షంప్రశ్నించలేదు. వాస్తవానికి, ఈ సిద్ధాంతాన్ని అంగీకరిస్తూ, అప్పీలుదారులు ఈ నిబంధన కింద చెల్లుబాటు అయ్యేవర్గీకరణ ఉందని వాదించగా, ప్రతివాదులు విరుద్ధంగా వాదించారు. గౌరవ అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ మొదటిసారిగా, ఈ అప్పీల్ సమానత్వసిద్ధాంతం యొక్కకొత్తకోణాన్ని లేవనెత్తిందని వాదించారు, అనగా, కృత్రిమ వ్యక్తిమరియు సహజ వ్యక్తి సమానత్వక్లాజు యొక్కఅర్థంలో సమాన లక్షణాలు ఉన్నవాయా, మరియు , అందువల్ల ఈ కేసు రాజ్యాంగం యొక్క వివరణ యొక్క ప్రశ్నను కలిగి ఉంటుంది. ఈ వాదం, మనం అలా చెప్పగలిగితే, అదే వాదనను వేరే వేషధారణలో కలిగి ఉంటుంది. విశ్లేషిస్తే వాదన ఈ విధంగా మాత్రమే వస్తుంది: ఒక కృత్రిమ వ్యక్తిమరియు సహజ వ్యక్తి వేర్వేరు లక్షణాలు ఉన్నందున, వాటి మధ్యచేసిన వర్గీకరణ చెల్లుబాటు అవుతుంది. ఈ వాదన రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క కొత్తవివరణను సూచించదు, కానీ నియమంను వర్గీకరణ సిద్ధాంతంలోకి తీసుకురావడానికి మాత్రమే ప్రయత్నిస్తుంది. కాబట్టి, ఈ కేసులో లేవనెత్తిన ప్రశ్నలో రాజ్యాంగం యొక్క వివరణకు సంబంధించి చట్టానికి సంబంధించిన ఏ ప్రశ్న లేదని మేము భావిస్తున్నాము .

ఈ కేసు రాజ్యాంగం యొక్క వివరణ గురించి చట్టం యొక్క ప్రశ్నను లేవనెత్తుతుందని భావించినట్లయితే, లేవనెత్తిన ప్రశ్న ఆర్టికల్ 14 యొక్క క్లాజ్ (2) అర్థంలో చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన న్యాయాంశం అని చెప్పవచ్చు. ఈ అంశాన్ని *టి. ఎం. కృష్ణస్వామి పిళ్లై v. గవర్నర్ జనరల్ ఇన్ కౌన్సిల్* (1947) 52 సి. డబ్ల్యుఎన్ (ఎఫ్. ఆర్.) 1.) లో ఫెడరల్ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది. ఆ నిర్ణయం భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935లోని సెక్షన్ 205 లోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకుంది. ఆ సెక్షన్ లోని ముఖ్యమైన భాగం ఇలా చెబుతుంది:

సెక్షన్ 205: "(1) ఈ చట్టం యొక్క వివరణ లేదా దాని కింద కౌన్సిల్ లో చేసిన ఏదైనా ఉత్తర్వుకు సంబంధించి ఈ కేసు గణనీయమైన న్యాయాంశంను కలిగి ఉందని హైకోర్టు ధృవీకరించినట్లయితే, హైకోర్టు యొక్క ఏదైనా తీర్పు, డిక్రీ లేదా తుది ఉత్తర్వు నుండి అప్పీలు ఫెడరల్ కోర్టుకు ఉంటుంది."

భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935లోని సెక్షన్ 240(3) కు వివరణకి సంబంధించి కేసులో గణనీయమైన న్యాయాంశం ఉందని మద్రాసు హైకోర్టు ధ్రువీకరణ పత్రం ఇచ్చింది. పేర్కొన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 240(3) ప్రకారం, భారతదేశంలో సివిల్ సర్వీస్ ఆఫ్ క్రౌన్ సభ్యుడిగా ఉన్న లేదా భారతదేశంలో క్రౌన్ కింద ఏదైనా సివిల్ పదవిని నిర్వహించిన ఏ వ్యక్తిని అతనిపై తీసుకోబోయే చర్యకు వ్యతిరేకంగా కారణాన్ని చూపించడానికి సహేతుకమైన అవకాశం ఇచ్చే వరకు పదవి నుండి తొలగించడానికి లేదా తగ్గించడానికి వీల్లేదు. కనుగొన్న వాస్తవాల ఆధారంగా హైకోర్టు అందులోని అప్పీలుదారుకు ఆ సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో కారణాన్ని చూపించడానికి సహేతుకమైన అవకాశం కల్పించబడిందని అభిప్రాయపడింది, కానీ భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 లోని సెక్షన్ 205 (1) ప్రకారం ధృవీకరణ పత్రాన్ని ఇచ్చింది. ఆ కేసు పరిస్థితులలో సర్టిఫికేట్ జారీ చేయడం యొక్క

ఔచిత్యాన్ని గురించి, కోర్టు తరపున మాట్లాడుతున్న జఫ్రుల్లా ఖాన్ , జె., సంక్షిప్తంగా మరియు సూటిగా 2వ పేజీలో ఇలా పేర్కొన్నారు:

"ఈ కేసు లో చట్టంలోని సెక్షన్ 240 లోని సబ్-సెక్షన్ (3) యొక్క వివరణకు సంబంధించిన ప్రశ్న ఉందని మా ముందు కోరారు. ఆ సబ్-సెక్షన్ యొక్క వివరణపై ఈ కేసు ప్రయోజనాలకు ఏ మేరకు మార్గదర్శకత్వం అవసరమో ఈ కోర్టు *సెక్రటరీ ఆఫ్ స్టేట్ ఫర్ ఇండియా* v. *ఐ. ఎం. లాల్* (1945) ఎఫ్. సి. ఆర్. 103) కేసు లో ఇచ్చిన తీర్పులో మార్గదర్శకత్వం అందించబడింది. మిగిలినవి వాస్తవం యొక్క సాధారణ ప్రశ్న మా తీర్పులో చట్టంలోని సెక్షన్ 205(1) ప్రకారం ధ్రువీకరణ పత్రానికి ఆధారంగా రూపొందడానికి, ఈ కేసు లో రాజ్యాంగ చట్టం యొక్క వివరణకు సంబంధించి "గణనీయమైన న్యాయాంశం" లేదు.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 యొక్క వివరణపై *బుధన్ చౌదరి* v. బీహార్ రాష్ట్రం ([1955] 1 ఎస్. సి. ఆర్. 1045, 1049.)లో ఈ న్యాయస్థానం ఆ ఆర్టికల్ యొక్క నిజమైన అర్థం మరియు పరిధిని ఈ విధంగా వివరించింది:

“ఆర్టికల్ 14 వర్గ శాసనాన్ని నిషేధించినప్పటికీ , శాసన ప్రయోజనాల కోసం సహేతుకమైన వర్గీకరణను నిషేధించదని ఇప్పుడు బాగా స్థాపితమైనది. ఏదేమైనా, అనుమతించదగిన వర్గీకరణ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత సాధించడానికి రెండు షరతులను నెరవేర్చాలి, అవి: (1) సమూహం నుండి మినహాయించబడిన ఇతరుల నుండి సమూహం చేయబడిన వ్యక్తులు లేదా సంస్థలను వేరు చేసే ఒక అర్థమయ్యే భిన్నత్వంపై వర్గీకరణను స్థాపించాలి మరియు (2) ప్రశ్నార్థకమైన శాసనం ద్వారా సాధించదలిచిన ఉద్దేశ్యంతో ఆ భిన్నత్వానికి హేతుబద్ధమైన సంబంధం ఉండాలి. వర్గీకరణ వివిధ

ప్రతిపదికలప్రై స్థాపించబడవచ్చు: అవి, భౌగోళిక లేదా ఉద్దేశ్యాలు లేదా వృత్తులు లేదా మొదలైనవి. వర్గీకరణ ప్రతిపదికకు, పరిశీలనలో ఉన్నచట్టంయొక్కఉద్దేశ్యానికి మధ్యసంబంధం ఉండాలి."

ఇది *చిరంజిత్ లాల్ చౌధురి* v. *యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* ([1950] ఎస్. సి. ఆర్. 869) కేసులో మరియు తదనంతర ఇతర నిర్ణయాలలో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం యొక్క పునరుద్ఘాటన మాత్రమే. *రామ్ కృష్ణదాల్మియా* v. *జస్టిస్ టెండోల్కర్* ([1959] ఎస్. సి. ఆర్ 279) మరియు మొహమ్మద్ హనీఫ్ ఖురేషి v. *బీహార్ రాష్ట్రం*([1959] ఎస్. సి. ఆర్. 629) కేసులలో ఈ కోర్టు ఇటీవల ఇచ్చిన తీర్పులలో ఈ సూత్రాలు పునరుద్ఘాటించబడ్డాయి.

ఈ నిర్ణయం దృష్ట్యావర్గీకరణ సిద్ధాంతానికి సంబంధించి రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14లోని నిబంధనలకు కొత్తభాష్యంచెప్పే అవకాశం లేదు. వర్గీకరణ సందర్భంలో ఆర్టికల్ 14 యొక్కవివరణ చివరకు ఈ దేశపు అత్యున్నత న్యాయస్థానం ద్వారా పరిష్కరించబడింది మరియు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 141 ప్రకారం భారతదేశ భూభాగంలోని అన్ని న్యాయస్థానాలకు కట్టుబడి ఉంటుంది. హైకోర్టు చేయాల్సిందల్లా తన ముందున్నవాస్తవాలకు ఆ వివరణను వర్తింపజేయడమే. అందువల్ల ఆ చట్టాన్ని అంతిమంగా మరియు సాధికారికంగా ఈ న్యాయస్థానం నిర్ణయించిన చోట చట్టానికి సంబంధించిన గణనీయమైన న్యాయాంశం తలెత్తదు.

ఫలితంగా మేము ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని అంగీకరిస్తున్నాము మరియు ఖర్చులతో అప్పీలును కొట్టివేస్తున్నాము .

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.